

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9093/2025
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ана Јовановић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Мирољуб Трајковић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 401/24 од 12.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 401/24 од 12.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 401/24 од 12.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 401/24 од 12.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђен пресуда Основног суда у Зајечару П 1113/23 од 27.03.2024. године којом је укинута у целини решење о извршењу Основног суда у Зајечару ИИв 26/2023 од 07.01.2023. године за износ главног дуга од 148.500,00 динара и трошкове извршења у износу од 13.257,00 динара, а тужбени захтев одбијен као неоснован и тужилца обавезана да на име накнаде парничних трошкова исплати туженом износ од 73.885,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Предмет спора је захтев за наплату новчаног потраживања у висини награде за предузете радње у поступку пред Основним судом у Зајечару, у предмету П1 315/19, у

ком је тужила била пуномоћник туженог. Странке су 29.03.2019. године закључиле и уговор о пружању адвокатских услуга којим се тужени обавезао да ће на име награде и накнаде трошкова исплатити тужили по 10% од главнице, и трошкове парничног и извршног поступка одмах по њиховој наплати од противне стране у означеном поступку. Тужени није успео у спору у којем га је тужила заступала као пуномоћник.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања која би требало размотрити у општем интересу или у интересу остварења равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима које би, због другачијег пресуђења, оправдале потребу одлучивања о тужилиној посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Решење Основног суда у Бору Ипв Ив 14/23 од 14.09.2023. године није правноснажно.

У овом случају, по оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужиле није потребно одлучивати ни ради новог тумачења права.

Основно начело облигационог права је да је уговор закон за странке, што значи да су уговорне стране дужне испунити своје обавезе на начин одређен уговором. Странке су, сагласно члану 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), писмено уговориле награду тужиле за успех у спору, у висини од 10% од износа главнице који тужени добије на крају спора. Такво уговарање представља алтернативу фиксној награди за предузете радње у поступку (тарифни бројеви 12 -21 Адвокатске тарифе), због чега тужени није дужан платити износ који тужила потражује по испостављеном рачуну, обрачуната применом тих тарифних одредби, а није успео у спору да би био дужан испунити своју уговорну обавезу плаћања награде у уговореном износу.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог Закона, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**